

[Henry Christensen.]

blevet truffet, inden han overhovedet blev minister. Jeg vil derfor gerne på det ærede medlem hr. Weikops og egne vegne tillade mig at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget finder, at beløbet på ca. 1,2 mill. kr. til dækning af under-skuddet ved den kgl. ballets turné i 1960 burde være søgt dækket gennem sædvanlig bevillingslov fremfor ved anvisning på den i henhold til lov om Danmarks erhvervsfond oprettede særlige fond, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Det fremsatte forslag om overgang til næste sag på dagsordenen indgår nu i forhandlingen.

Dose: Der er jo i forbindelse med denne forespørgsel rejst en række problemer, dog ikke i væsentlig grad nye problemer. Jeg har den opfattelse, har i hvert fald ikke gjort mig til talsmand for nogen anden opfattelse, end at spørgsmålet om tilsynsrådet udelukkende er bragt ind, fordi man på forskellig måde og forskellige steder har diskuteret dette problem på en måde, som om meningen var den, at behandlingen skulle foregå i stilhed og bag lukkede døre. Det kan man formentlig ikke sige der er tale om, når det foregår i et tilsynsråd, hvor partierne er repræsenteret.

Den ærede ordfører for de konservative, hr. Weikop, udtalte, at jeg ikke havde forstået, hvad det drejede sig om. I betragtning af den vanlige beskedenhed, der er det ærede medlem egen, forstår jeg at det er en slags given karakter, hvor det i højere grad er skoleborgmesteren og ikke et æret medlem, der talte. Jeg kan derfor kun tilføje, at jeg intet nyt fandt i de betragtninger, det ærede medlem fremsatte for at supplere det ærede medlem hr. Henry Christensen. Jeg og min gruppe er stadig væk af den opfattelse, at når pengene skal betales — og det er vi enige om at de skal, vi er ikke uenige om selve princippet — er det rigtigst, at erhvervsfonden skal bære det. Jeg finder, at ministerens besvarelse på dette område har været tilfredsstillende.

Jeg vil gerne sammen med det ærede medlem hr. Helge Larsen stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget tager handelsministerens redegørelse til efterretning, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Også dette forslag om overgang til næste sag på dagsordenen indgår nu i forhandlingen.

Weikop: Jeg beklager meget, at det ærede medlem hr. Dose mente, at jeg ville give karakterer. Nej, det indlader jeg mig så sandelig ikke på, når jeg diskuterer med det ærede medlem hr. Dose, men jeg sagde, eller i hvert fald jeg mente, at det ærede medlem ikke forstod sagen. Det ærede medlem talte om, hvor udmærket balletten var, og det er vi enige om; men det, det drejer sig om, er, om det er lovstridigt at søge dækning hos erhvervsfonden, og det nævnte det ærede medlem ikke et eneste ord om. Det var derfor, jeg tillod mig den udtalelse, og lad mig så sige det meget forsigtigt: jeg tror, det ærede medlem hr. Dose stadig væk misforstår sagen.

Det, man har slået fast ved denne debat, og det gjorde det ærede medlem hr. Helge Larsen også, er, at ansvaret var regeringens. Det ærede medlem sagde, det var helt rimeligt, at regeringen havde taget pengene af kassen, for at sige det meget enkelt. Det ærede medlem hr. Dose sagde præcis det samme. Han syntes også, det var rimeligt, at pengene blev taget af kassen på denne måde. Men det, der her er slået fast, er altså, at her har regeringen alene ansvaret.

Når vi så skal begynde at fortolke loven, må jeg sige, at den fortolkning, den højtærede handelsminister har forsøgt at give her, er den mest ejendommelige fortolkning, jeg nogen sinde har hørt. Den højtærede minister undskyldte sig ganske vist med, at han ikke var jurist. Jeg har selv engang været med til at lave denne lov, og den er virkelig skrevet så fornuftigt, at man, bare man har en lille smule sund fornuft, kan forstå den; den er ganske lige ud ad landevejen. Jeg har egentlig altid tænkt,